

Pozdrav z afrického Gabonu

Napísal Balek Robert
Piatok, 14 Máj 2010 12:17

So zelaním radosti v Panovi, z ktoreho zmrtychvstania sa neprestavame radovať dovoľte niekoľko riadkov z nedalekeho Oyemu v africkom štáte Gabon od don Daniela Pravdu SDB.

Najprv kronika posledných styroch mesiacov: Samozrejme 18. decembra sme tu mali aj my take malé mecheche z príležitosti oslav 150 rokov začiatkov salezianov. V tom zmatku aký vo všeobecnosti vládne v Afrike sme pripravili všetko ako sa len najlepšie dalo. No, podobne ako v podobnosti Pana Jezisa, pozvaní neprišli. Snad z dôvodov neprístupnosti nášho diela, ktoré je síce utopené v tropickej zeleni, no neprístupné taxikom a snad pre známe dôvody z Evanjelia. A tak, keď slavnosť začínala veľkolepou konferenciou, ktorú som mal tu cest predniesť ja, prítomných bolo asi tak šesť... no a keby sa nám neboli nahrnuli sestričky salezianky s ich drobným bolo by to aj skončilo na tom poltucte. Na pohostenie nastastie prišlo podstatne viac ľudí a tak naše hlavyboľenie, koľko dní budeme musieť dojedat nadnormatívne zasoby pripravených jedál prestalo asi tak o 21,30 miestneho času, keď zmizli zo stolov i posledné odrobinky a vyprázdnila sa posledná flasa.

No, a potom boli Vianoce. Avšak pred Vianocami koniec prvého trimestra /Prosim pekne tu sa uci na trimestre a teda su tri pocas sk. roku/. A ten skoncil 24. decembra. Pracovalo sa dnom i nocou a tak vysvedcena boli predsa len hotove. Asi o deviatej sa z chodnikov okolo nasej misie vynorili rodicia. Nasi ucni, alebo lepsie povedane, praktikanti – lebo tak ich tu volame - su pekne kvietky, vysvedcena musia prebrat rodicia, alebo ich zastupcovia. Je to aj jedinecna moznost ako vidiet aspon obcas rodicov. Potom sme az do vecera zvadzali tvrdy boj s rozzurenymi dietkami. Boli velmi nespokojni s vysledkami. Este stastie, ze nemali po ruke kopije, inak mohla mat salezianska spolocnost niekoľko hrdinskych salezianov, co padli na poli

Pozdrav z afrického Gabonu

Napísal Balek Robert
Piatok, 14 Máj 2010 12:17

---

prace. Keď sme ich predtým upozorňovali, že je to slabé a výsledky budú zlé asi si mysleli, že rozpravame z cesty. Navyše, mnohé vysvedčenia, ktoré, ako som spomenul, sa tlačili v noci, boli chybné. A tak, hulakajúca tlupa Fangov nás opustila až k večeru. Boli sme z toho tak unavení, že nikto z nás nemal sil ist na polnocnú a ani slúžiť v našej kaplnke. Stedra večera nás uviedla do reality Svätej rodiny, pretože bola ešte skromnejšia ako inokedy. Slavnostné obedy u nás pozostávajú tak ako vo vsedne dni s duseného kurčatá a ryže, večere zase z dusenej ryby a ryže. K tomu dosť často banány. V pondelok, utorok a stredu to iste. Druhá polovica týždňa: vid prvú polovicu. Este stáť je nie som preberacný. Veď koľko ľudí nemá žiadnu stravu. Vianočné prázdniny som strávil, obrazne povedané - vylizujúč rany z prvého trimestra a z adaptácie na nové podnebie a pomery. Druhý trimester sa skončil týždeň pred Veľkou nocou oveľa pokojnejšie aj vďaka tomu, že väčšina vysvedčení je ešte u nás, keďže rodičia a ich zodpovednejší príbuzní sa nedostavili.

No, a potom bol sviatok Don Bosca. Keďže sme jediný zábavný podnik v meste, tak tých turnajov a hriechov do vymyslu sveta bolo veľa a s veľkou účasťou. Pravda, s jednou výnimkou - sv. omsa bola asi tak úspešná ako moja svetoborná hore spomínaná konferencia. Koniec sviatku bol hodný hrozozstrasných Fangov. Keď sme večer pozatvárali brány a chystali sa ist trochu sa uzobrať priviedli nám 12-13 ročného chlapca, ktorému trčal z hlavy nož. A, hoci bol tri centimetre v mozgovej hmote chlapec bol pri vedomí. V dome, ktorý je len asi tak 200 m od nášho strediska, sa deti pobili. Starsia sestra utocníka, ktorý bol starsi a podstatne väčší ako obeť vošla do domu a priniesla svojmu bratovi nož. Keďže sme v Gabone a tu skoro vždy pociťujú starsie sestry, tak milý bratček mu ho poslušne vrazil do hlavy. Keďže hystéria bola všeobecná zobral som chlapca do naručia, dobre mu zovrel hlavu, aby sa netrepaľ a pekne sa modliac spolu s ním, zaviezli sme ho do tzv. Kanadskej nemocnice. Po asi hodinovom tulaní sa po pavilónoch sme ho odovzdali príbuzným a lekárom. No a Don Bosco mu daroval život, pretože nakoniec sa rozhodli nož vytriahnuť a bolo to úspešné.

Onedlho potom vypukol Veľký post. Keďže sme jediná rehoľa v meste a v dieceze tak sme sa s don Bienvenidom naspovedali. Ľudia radi chodia k nám. Dal som niekoľko rozhrešení aj vo fangstine. Stare ženy nevedia po francúzsky a tak sa pokúšam vychádzať im v ústrety. Každá sponed je pre mňa brucha i hlavabolením. Svedomia sú strašne zanedbané, náboženská nevedomosť viac ako biedna, vyznanie hriechov pramizerne... Prichádzajú i celé skupiny. Čo je prekvapujúce, veľa mladých prichádza na sponed bez prvého sv. prijímania. Zrejme ich svedomie už prívelmi tlačí. Tak si viete predstaviť ako je asi ťažké priviesť takeho 'dobrovoľníka' cez sviatosť zmierenia. Keďže v Afrike je pohlavná moralka veľmi voľná je tu tiež veľmi veľa potratov. No, p. biskup si rezervoval tieto rozhrešenia pre seba. Tak musím všetky tie dievcata a ženy poslať k nemu... len keby bol prítomný! Veľkým problémom je polygamia a koabitácia mladých /i starsich/ bez manželstva, aspon tradicného. Prítom Fangovia mali v pohanských časoch vysokú pohlavnú moralku : dievča muselo byť pri sobasi pannou, pohlavný styk počas manželstva bol obmedzený na niekoľko dní v mesiaci a pod.

Pozdrav z afrického Gabonu

Napísal Balek Robert
Piatok, 14 Máj 2010 12:17

Medzitým sme sa zúčastnili posviacky základného kamena tzv. farskeho domu. Mali by tam byť aspoň piati diecezni kňazi, mali by tam byť aj úrady a niekoľko sal pre schodze. P. biskup chce, aby kňazi žili spolu, a mohli tak ľahšie zachovávať vernosť kňazskému stavu.

Okrem iných udalostí spomeniem návštevu vyslancov Sv. Stolice. Zdržali sa tu celý týždeň. Problémom je tu habadej. Jedným z nich je aj vzťah s nami. Sme jediná mužská rehoľa v dieceze. Okrem nás sú tu iba salezianky a sestričky Božského a Neposkvrneného srdca. No, a majú nás plne zuby. Z času na čas nám pripomenu Port Gentil, kde p. biskup vyhnal salezianov. No, to je iba jeden problém. Prvá evanjelizácia sa skončila, teraz by bolo treba evanjelizáciu do hĺbky. No, to si žiada aj salezianov omnoho svätejších než som ja.

Od novembra chodíme slúžiť sv. omše do tzv. kaplniek, ktorých má naša farnosť asi tak 30. Sú to kaplnky v jednotlivých štvrtiach a až do dedín na vidieku. Ja slúžim vo fangstine, no kazem, pochopiteľne po francúzsky. Mesto má asi tak 40 000 obyvateľov a je to štvrť najväčšie mesto v Gabone. Hlavné ulice sú asfaltované, no, len čo zostúpíte z nich v podstate sa ocitnete v hlbokéj džungli, s cestami ako v džungli. Keďže sme vo vrchoch, kde to ide stále dolu alebo hore, tak si viete predstaviť to rally. Don Bienvenido má panický strach z nich. Mne zase niekedy chýbajú sily udržať auto v smere jazdy. S údivom zisťujem, čo všetko sa dá ním prejsť, o čom bežný smrtník nemá ani predstavu. Čo sa týka prístupu k našmu dielu stále pozerám na tú našu prístupovú cestu a kladiem si otázku kedy príde tá chvíľa, že sa ocitneme v stave neprístupnosti. No, napriek tým cestám všade ľudia majú veľký smäd po Božom slove... A čo tak začať chodiť peso? Aspoň v niečom budeme nasledovať Ježiša.

Okrem toho v nedeľu mám sv. omšu vo farnosti, raz po francúzsky – pre mládež a inokedy vo fangstine pre dospelých. Občas koncelebrujeme s našim farárom, ktorý je ako som už napísal Fang.

Keď chcete vedieť v akom štyle káže, tak si nájdite na niektorom kanale bohoslužby protestantov černochovo. Je to taká podivná až jedna radosť. Ozájstne show... tancuje sa, spievajú sa popevky, smeje sa, kričí, tleska a čo ja viem ešte čo... a tie grimasy!... Pravda, občas ľudia utrusia, že by bolo treba viac Božieho slova v tom všetkom. Čo, stále obdivujem je ich schopnosť robiť veľkolepé liturgie. Všetko je tak dokonale premakane, že by ste otvárali oči. Myslím, že naši vojaci pri príprave ich parad by sa mali čomu priučiť. Každý presne vie kedy čo robiť, koľko krokov má na to, kedy sa posunúť ako sa ukloniť a čo ja viem ešte čo. Je to veľmi zložité, pompezné a oni sa nepomyli.

Pozdrav z afrického Gabonu

Napísal Balek Robert
Piatok, 14 Máj 2010 12:17

Vo vsetkych tych tazkostiach, po rokoch krizy v tejto misii robime vsetko, aby to nebol dalsi krizovy rok. Kazde rano mame pre nasich praktikantov ranne slovko a modlitby. Pred Velkou nocou sme im dokonca ponukli aj moznost duchovnej obnovy. Tyzdenna , lebo aspon mesacna sv. omsa zostava nasim snom. V mladeznickom stredisku mame mnozstvo skupin. No programy ludskej a krestanskej formacie sa zatiaľ nepodarilo nastartovat. Mame tu napr. 5 skupin tanecnikov. Su to zahadne individua, ktore utekaju pred stretnutim s nami. Navrhli sme im obnovu pred Velkou nocou. No, neprisiel nikto. Zato niekteri sa radi zucastnuju poklony Sv. oltarnej, ktoru sme zacali kazdy stvrtok po sviatku Don Bosca. Na Velky piatok bola obnova pre vsetkych mladych mladeznickeho strediska, no spovedi bolo len 7. Na papieri mame aj skupiny ako ADS /Amis de Dominique Savio/, ALAVI /Amis de LAure Vlcuna/, ADB /Amis de Don Bosco/. K tomu mozete pridat futbalove, volejbalove a basketbalove muzstva, nedelne oratorium pre deti a co ja viem este co. To vsetko este len caka na nasu animaciu. Mame, chvala Bohu, dobrych animatorov. Pre nich sa nam podarilo od januara zacat tydennu formaciu v spolupraci so sestrickami FMA. Kedze sme asi jedina fungujuca organizacia v meste, tak tej mladeze, aj aktivistov, mame dost. Caka nas duchovna animacia. Ja som, ako som snad uz pisal zodpovedny za Zdruzenie Panny Marie Pomocnice a Salezianskych spolupracovnikov. Po prvý krat v historii nasej 26 rocnej pritomnosti v Oyem sa pokusame organizovat pre Spolupracovnikov duchovne cvicenia. No, c osa tyka ucasti akosi stale sa nevieme presmyknut cez cislo styri. Na obnovach ich byva tak 5 – 6, no, vzdy ini. Voila nos problemes.

Tu v Gabone su velmi aktivni slobodomurari /pochopitelne francuskeho povodu/ a tu v meste aj rozekruciani. Tito posledni su skupina nieco medzi spiritizmom, scientologiou a domorodým naboženstvom. Z kazdeho rozka troska. K vyssiemu poznaniu, ktore si narokuju dosiahnut, vsak potrebujú ludske obeť /rozumejte dobre: praktizujú obeť, na ktorých obeťujú aj ludi/.

Pred tromi tyzdami sme tu mali oblastneho radcu don Basanesa, ktory bol pred dvomi rokmi na Slovensku. Spominajuc mnozstvo mladych spolubratov /podľa jeho vyjadrenia nezamestnaných/ ma poprosil pytat aspon niekoľkých pre Afriku. Nedostatok personalu je vsade, najma vsak v Cade, Nigerii, Guinei, velky. No, a ako sami citite aj z tejto spravy, treba ist na hlbinu. Je relativne vela povolani, no i vela opusteni a treba udomacnit salezianskeho ducha v dielach uz jestvujucich. V Gabone mame zatiaľ domorodých povolani, ktore sa daju spocitat na prstoch jednej ruky.

Ubezpečujem Vas o mojich denných modlitbách a prosím modlitbách
V Pomocnici krestanov
J. D. Pravda, SDB
Oyem, Gabon, 5. IV. 2010

Pozdrav z afrického Gabonu

Napísal Balek Robert
Piatok, 14 Máj 2010 12:17

Zdroj: Saleziani.sk